

Prezydium

10 maja

60

Wojew. Rady Narodowej

Rzeszów, 195..... r.

Wydział Kultury w Rzeszowie

L. Kl. VI. -22/B/19/60

Do Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej
w HORONOWIE
pow. Lubaczów

Uznanie za zabytek **cerkwi
i dzwonnicy w Radrużu**

Na podstawie art. 1 art. 2 pkt. 2, 8, 9 i art. 3 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. Nr 29 poz. 265 z późniejszymi zmianami) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej jako władza Konserwatorska pierwszej instancji uznaje za zabytek podlegający ochronie prawa: **drewnianą cerkiew i dzwonicę w Radrużu.**

Cerkiew orientowana. Konstrukcji zrębowej na obłaz. Na rancie trzech kwadratów, otoczona sebotami. Nad częścią wierzchnią łamany południowo dach namiotowy, ostrospadowy. Nad pozostałymi częściami dachy dwuspadowe. Wejściach od zachodu i południa portale prostokątne, zamknięte u góry trójkątami. Okna ozdobione wstawkami na słupach, przy zachodniej ścianie części wierzchniej. Konstrukcja sklepienia dębowego. Ikonostas architektoniczny. Czas powstania: XVII w. Wyposażenie bogate, pochodzące z XVII - XVIII w. i barokowego. Dach dzwonnicy konstrukcji szkieletowej, oszalowana deskami. Na rancie kwadratu, z nadwieszoną latnią. Dach namiotowy, ostrospadowy, przechodzący górą w ostrospadowy. Rok XVIII/XIX.

Orzeczenie niniejsze dotyczy się tym, że jest to jedna ze starszych cerkwi drewnianych w Polsce, posiadająca wybitne walory architektoniczne i krajoznawcze, zawierająca szczególnie cenny zespół zabytków ruchomych.

Ochrona obejmuje cerkiew, dzwonicę, oraz teren otaczający ogrodzenia, wraz z około 20 drzewami - w tym pięć o drzewach ok. 1 m, oszalowane ps. 192 ga. tat. Radruż.

Objekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Rzeszowskiego pod Nr 270/ZN/60

Na podstawie art. 3 ust. 2 wyż. pow. rozporządzenia oraz art. 87 ust. 3 pkt. 3 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 3 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36 poz. 341) decyzyja ta podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Przeciwko orzeczeniu temu wolno wnieść odwołanie do Ministerstwa Kultury i Sztuki - Centralny Zarząd Muzeów i Ochrony zabytków w Warszawie za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia.

W związku z powyższym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej podaje do wiadomości brzmienie art. 14 wyż. pow. rozporządzenia, „Zabytków nie wolno burzyć, rozkopywać, niszczyć, przerabiać, odnawiać, rekonstruować, zabudowywać, zdobić, uzupełniać ani przewozić bez u p r z e d n i e g o zezwolenia Władzy Konserwatorskiej pierwszej instancji to jest Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej”.

Za wykroczenie przeciwko przepisom wyż. pow. Rozporządzenia przewidziane są w art. 35-43 odpowiednie sankcje karne.

PREZYDIUM
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w R. R E S Z O W I E

Za Przewodniczącą Prez. Wojew. Rady Narodowej

Stwierdza, że orzeczenie powyższe stało się prawomocne z dniem 25.VII.1960 r.

ZARZĄD OCHRONY ZABYTEŁ
w Przemyśle
ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

KONSERWATOR